

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 8 dyrektywy 2009/72/WE⁽¹⁾ lub dyrektywy 2004/17/WE⁽²⁾ i dyrektywy 2004/18/WE⁽³⁾ z powodu zatwierdzenia pakietu pomocowego bez postępowania przetargowego lub ekwiwalentnego postępowania

Strona skarżąca wskazuje tutaj w szczególności na to, że Komisja błędnie i wbrew swojej dotychczasowej praktyce decyzyjnej uznała, iż przepisy w sprawie przetargów nie znajdują zastosowania w niniejszym przypadku. Tym samym instytucja ta z nadużyciem przysługującego jej uznania błędnie oceniła okoliczności faktyczne i zignorowała porównywalność z wieloma innymi projektami. Komisja nadużyła także przysługującego jej uznania, stawiając na równi zaproszenie rządu brytyjskiego do wyrażenia zainteresowania z postępowaniem ekwiwalentnym z przetargiem.

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia podwyższonych wymagań w zakresie obowiązku uzasadnienia oraz kodeksu dobrej praktyki administracyjnej wskutek niemającego uzasadnienia niespójnego działania Komisji

W ramach tego zarzutu strona skarżąca twierdzi w istocie, że Komisja postąpiła wielokrotnie niezgodnie z własną praktyką decyzyjną, nie przedstawiając przy tym przekonywającego uzasadnienia.

8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia art. 296 akapit drugi TFUE, art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i kodeksu dobrej praktyki administracyjnej wynikającego z ogólnego zlekceważenia obowiązku uzasadnienia

Strona skarżąca zarzuca tutaj Komisji, że błędnie opisała metodykę środków pomocy, przykładowo przyjmując raczej istnienie pomocy inwestycyjnej aniżeli pomocy operacyjnej oraz myląc generalnie różne elementy. Komisja nie ustaliła także łącznej wysokości środków pomocy i nie oceniła wystarczająco możliwej kumulacji. Zdaniem strony skarżącej uzasadnienie w odniesieniu do przyjęcia wspólnego interesu bądź niedoskonałości rynku oraz odpowiedniego charakteru pomocy nie czyni zadość wymogom uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211, s. 55).

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 134, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2015 r. – EDF Luminus/Parlament

(Sprawa T-384/15)

(2015/C 337/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: EDF Luminus (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: D. Verhoeven i O. Vanden Berghe, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- zasądzenie w związku z tym od Parlamentu Europejskiego:
- na rzecz EDF Luminus kwoty w wysokości 439 672,95 EUR;
- na rzecz EDF Luminus odsetek umownych od tej kwoty od dnia wymagalności faktur;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania i kosztami sądowymi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zarzut oparty na naruszeniu właściwych przepisów prawa i postanowień umowy oraz zasady równego traktowania i niedyskryminacji ze względu na odmowę przez Parlament zwrotu na rzecz skarżącej związanych z energią elektryczną składek, które skarżąca zapłaciła Région de Bruxelles – Capitale (regionowi stołecznemu Brukseli). Strona skarżąca twierdzi, że sporne składki powinny zostać przerwane na Parlament w zakresie, w jakim wynikają z dostarczania Parlamentowi energii elektrycznej.

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2015 r. – Fulmen/Rada

(Sprawa T-405/15)

(2015/C 337/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fulmen (Teheran, Iran) (przedstawiciele: A. Bahrami i N. Korogiannakis, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- nakazanie Radzie zapłaty kwoty 11 009 560 EUR tytułem odszkodowania i kwoty 100 000 EUR tytułem zadośćuczynienia; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut oparty na ciężkim i kwalifikowanym naruszeniu popełnionym przez Radę, prowadzącym do nadużycia uprawnień.

Strona skarżąca podnosi, że Rada nie dysponowała żadnymi dowodami obciążającymi na poparcie włączenia jej nazwy do wykazu osób i podmiotów podlegających środkom ograniczającym wobec Iranu, oraz że Rada zastosowała sporne środki na szkodę potencjału przemysłowego i rozwoju gospodarczego Iranu.
